

ת"פ 31397/12/17 - מדינת ישראל נגד עלאא ג'ומעה,אנס סלאימה,אחמד עואודה,אלוזיר רביע,מחמד חמיד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 31397-12-17 מדינת ישראל נ' ג'ומעה ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד שירלי אוהיון

המאשימה

נגד

- 1.עלאא ג'ומעה ע"י עו"ד אשרף חסן
- 2.אנס סלאימה אחמד עואודה
- 3.אלוזיר רביע ע"י עו"ד מוחמד חאג' יחיא
- 4.מחמד חמיד ע"י עו"ד יעקב ג'בר

הנאשמים

גזר דין - נאשמים מס' 3 ו- 4

רקע

הנאשמים הורשעו על פי הודאותיהם בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, החזקת כלי פריצה, התפרצות וגניבה. הודאת הנאשמים באה במסגרתו של הסדר דיוני, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בשאלת העונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 30.11.18 בשעות אחר הצהריים חברו הנאשמים יחדיו, לאחר תיאום טלפוני, על מנת להתפרץ לדירת מגורים. לאחר שנפגשו, הגיעו הנאשמים במכוניתו של נאשם מס' 1 למושב עזריה כאשר בחזקתם כלי פריצה שונים ובהם לום, מגזרי מתכת מברגים ופטישים. נאשמים מס' 3 ו- 4 ירדו מהמכונית וניגשו לאחד הבתים בישוב, נאשם מס' 3 תלש את סורג אחד החלונות והתפרץ אל תוך הבית ונאשם מס' 4 נותר בחוץ ותצפת.

נאשם מס' 3 גנב מהבית פריטים רבים ובהם אקדח שהיה נעול בתוך כספת, כסף מזומן, תכשיטים, מחשב נייד, טלפונים ניידים, ציוד רפואי ועוד. לאחר מכן חזרו נאשמים מס' 3 ו- 4 למכונית והנאשמים כולם נמלטו מהמקום. הנאשמים נעצרו לאחר הארוע, כאשר הרכוש הגנוב ברשותם.

להשלמת התמונה אוסיף, כי על בסיס אותן העובדות הורשע נאשם מס' 1 בעבירות של הסעת שוהה בלתי חוקי, התפרצות וגניבה ונאשם מס' 2 הורשע בעבירות של סיוע להתפרצות וסיוע לגניבה.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיהם של הנאשמים, הנזק אשר נגרם כתוצאה מהם והנזק אשר עלול היה להגרם, אילו היה הנשק שנגנב מגיע לגורמי טרור או לידי עבריינים. כמו כן התייחסה לעברם הפלילי של הנאשמים. לאור אלה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם הוא מאסר, לתקופה שבין 18 חודשים ועד 36 חודשים ולהשית על הנאשמים עמוד 1

מס' 3 ו- 4 עונשי מאסר לתקופות של 30 חודשים ו- 24 חודשים בהתאמה, וכן מאסר מותנה ופיצוי.

ב"כ נאשם מס' 3 הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכללן מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו ובעיות רפואיות מהן סובלים בני משפחתו השונים. כמו כן טען כי הנאשם קיבל אחריות למעשיו בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי. לאור אלה ביקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, ולכל הפחות להשית עליו עונש הנמצא בצידו הנמוך של המתחם.

ב"כ נאשם מס' 4 ביקש לאבחן בין תפקידו של כל אחד מן הנאשמים ולהקל עם נאשם מס' 4, משום שתפקידו התמצה בתצפית על הדירה במהלך ההתפרצות, ועל כן לא מתקיים חשש למעשה אלים מצידו. עוד טען, כי הנאשם נכנס לישראל על מנת לחפש עבודה וגרר שלא בטובתו לעבירה על ידי האחרים. לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם הפנה לבעיות רפואיות מהן סובלים בני משפחתו. כמו כן טען, כי הנאשם הוכה במהלך מעצרו על ידי שוטרים, והציג לעניין זה תלונה אותה הגיש למחלקה לחקירות שוטרים.

מתחם העונש ההולם

הנאשמים התפרצו לדירת מגורים וגנבו מתוכה רכוש רב השייך לדיירי הבית, ובכלל זה אקדח, וכל זאת לאחר שנכנסו לישראל שלא כדין לשם ביצוע המעשים. רבות נאמר על רעתה של עבירת ההתפרצות לדירת מגורים ונזקיה. תחושתו הקשה של אדם אשר ביתו נפרץ ברורה ומובנת. מעבר לפגיעה הכלכלית, העבירה פוגעת בשלוות נפשו של קרוב העבירה ובתחושת הבטחון האישי שלו בביתו. מעבר לכך, לא אחת עבירות אלו הדרדרו לעבירות אלימות, כאשר המתפרץ הופתע על ידי בעל הדירה, והיו מקרים אשר הסתיימו בתוצאה טרגית. גם ענין זה מחייב השתת עונשים מרתיעים בגין עבירות אלו.

ר' ע"פ 370/14 אלכס סלפית נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

"מדובר בעבירות הפוגעות בערכים חברתיים בסיסיים של פרטיות וקניין ומערערות את תחושת הביטחון האישי...נוכח נסיבות ביצוען, העבירות בהן הורשע אינן ממוקמות ברף העליון של החומרה. אך, כאמור, אין בכך לאיין את החומרה הבסיסית הטמונה בעבירות שמטבען מפרות את תחושת הביטחון של הציבור."

ר' גם רע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל:

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירות התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרוריה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבתו הפריצה, בשוכם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד"

על כך אוסיף, כי הגעה משטחי הרשות הפלסטינית לישראל ללא היתר, לצורך ביצוע עבירות, משווה למעשים חומרה עודפת. ור' לעניין זה רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל:

"כך, אין דינו של פלוני שנכנס לישראל שלא כדין בפעם הראשונה כדינו של אלמוני שזו אינו הפעם הראשונה בה שוהה הוא שלא כדין בישראל. על אותו משקל, אין דינו של פלוני שנכנס שלא כדין לישראל כדי לפרנס את משפחתו הנמצאת במצוקה כלכלית כדינו של אלמוני שנכנס לישראל במטרה לבצע עבירה פלילית"

אני ער לשוני שבין תפקידיהם של נאשמים מס' 3 ו- 4, אך לא ראיתי לקבוע מתחם עונש שונה ביניהם. שני הנאשמים התפרצו יחדיו לדירה ונושאים איש באחריות למעשיו של חברו, גם אם בפועל לכל אחד תפקיד שונה. משכך, אינני רואה להחמיר יותר עם מי שנכנס בפועל לדירה, כשם שאינני רואה להקל יותר עם מי שתצפת בחוץ.

לא נתתי כל משקל לטענות ב"כ נאשם מס' 4, כי הוכה במהלך מעצרו על ידי שוטרים. המסגרת הדיונית לפיה נגזר העונש היא עובדות כתב האישום, אשר אינן מתייחסות כלל לנסיבות המעצר. תלונה שהוגשה למחלקה לחקירות שוטרים אינה מהווה ראיה לדבר. וגם אם אצא מהנחה שבמהלך מעצר הנאשמים נעשה שימוש בכח, אין עולה כי לא היתה לדבר הצדקה, או כי יש בכך כדי להביא להקלה עם מי מהנאשמים.

לאור חומרת מעשי הנאשמים, פגיעתם בערכים מוגנים, ובשים לב לרמת הענישה הנוהגת ולמתחם העונש אותו אני נוהג לקבוע בתיקי התפרצות דומים, מתחם העונש ההולם את המקרה שלפני הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין שנת מאסר ועד שלוש שנים, ועונשים נלווים ובהם פיצוי לנפגעי העבירה (ר' עפ"ג 53596-09-17, חמאד נ' מדינת ישראל, ע"פ 47163-04-17, אבו אלהווא נ' מדינת ישראל- אושר ברע"פ 8999/17 ביום 21.11.17, עפ"ג 1369-02-14, חושיה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 40839-04-14, אסרף נ' מדינת ישראל מיום 19.6.14 ועפ"ג 61965-12-14, פכר נ' מדינת ישראל מיום 15.2.15, בהם אושרו מתחמים דומים).

נסיבות שאינן קשורות לעבירה

נאשם מס' 3

הנאשם יליד 1990. לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 2014 נדון לעשרה חודשי מאסר בשל ניסיון התפרצות לדירה ושהיה בלתי חוקית בישראל.

בשנת 2012 נדון לשנת מאסר בשל התפרצות לדירה ושהיה בלתי חוקית בישראל.

בין השנים 2008-2011 נדון לחמישה מאסרים קצרים בשל כניסה לישראל שלא כדין.

נאשם מס' 4

הנאשם יליד 1993.

בשנת 2017 נדון בבית המשפט הצבאי לחודש מאסר בשל הפרת צו סגירת שטח.

בשנת 2015 נדון בבית המשפט הצבאי לשבעה חודשי מאסר בשל גניבה והפרת צו סגירת שטח.

דין והכרעה

לזכות שני הנאשמים זקפתי את הודאותיהם, אשר הביאו לחסכון בזמן שיפוטי, ויש בהן לבטא הכרה בפסול שבמעשיהם. עם זאת יש להעיר, כי בניגוד לנטען, הנאשמים לא הודו בהזדמנות הראשונה, אלא רק לאחר מספר לא מועט של דיונים, שבעה חודשים לאחר הגשת כתב האישום, ורק לאחר שהועבר התיק מהמוקד לצורך שמיעת ראיות.

לחובת הנאשמים הבאתי את הרשעותיהם הקודמות, המעידות בהם כי אין מדובר בכשלון בודד, אשר אינו מאפיין את דרכם. במיוחד דברים אמורים בנאשם מס' 3, אשר ריבוי הרשעותיו הקודמות מעיד בו, כי הרגיל עצמו לפגוע ברכושם של אחרים ולהכנס לישראל לשם ביצוע עבירות.

לאור אלה, ראיתי להשית על נאשם מס' 3 עונש הנמצא בצידו הבינוני של המתחם אותו קבעתי ועל נאשם מס' 4 עונש הנמצא בצידו הבינוני נמוך של המתחם.

לפיכך גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם מס' 3, רביע אלוזיר

- א. עשרים חודשי מאסר בפועל. העונש ימנה מיום מעצר הנאשם, 30.11.17.
- ב. שבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה מס' 3, בסך 3,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.10.18. המאשימה תעביר פרטי המתלוננת עד ליום 1.8.18.

נאשם מס' 4, מחמד חמיד

- א. ששה עשר חודשי מאסר בפועל. העונש ימנה מיום מעצר הנאשם, 30.11.17.
- ב. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה מס' 3, בסך 3,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.10.18. המאשימה תעביר פרטי המתלוננת עד ליום 1.8.18.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשע"ח, 12 יולי 2018, במעמד הצדדים.